

אוצרות הרי"ף

מתורתו ונהגותיו של כבוד האדמו"ר
רבנו יאשיהו יוסף פינטו שליט"א
ראב"ד מרוקו

פרשת עקב

את האדם, אלא זה זמן של חסד ורחמים. וכך דרשו דורשי רשומות, אלו"ל ראשי תבות אני לדודי ודודי לי. והנה ישנם שני סוגי אהבה ודאגה: אהבה ודאגה אחת היא של הורים שעומדים על בניהם, מקפידים מתי התפלל, מתי למד, מה אכל, איך אכל. והדאגה וההקפדה מביאה הרבה פעמים את הילד להרגשה של לחץ וחוסר שיחרור מהוריו.

אבל יש סוג של אהבה אחרת, של דודי, שזה מלשון ידיד והידיד לא עומד על האדם ומקפיד עליו על כל דבר, אלא מעלים עין וכל האהבה והידידות בנויה על הידידות.

וזה הזמן של חודש אלול, הקב"ה הולך לכח הראשון של הרצון לבנות את העולם והסיבות הנעלות שעל יסודם נברא העולם, וברבות הימים נוספו דינים, הלכות, מנהגים, יסודות. ולכן חודש אלול הוא הרצון הראשון, וההסתכלות על האדם היא כידיד ודודי לי, וזה זמן של קרבה ואהבה בלי תנאים ובלי ביקורת על האדם.

ולכן ההשגות בזמן חודש אלול הם השגות נעלות שיש בכח האדם להשיג, ואחר כך נכנסים ליום הדין, יום בריאת העולם א' בתשרי ראש השנה.

והנה מט"ו באב מתחיל הרוח בעולם של הרצון של חודש אלול לברוא את העולם, והאדם מחוייב רגע רגע להכניס את עצמו לאוירה והרגשה והכנה נפשית לימי הרצון של חודש אלול.

הקב"ה יזכה אותנו, 'זַיְטֵהָר לַבְּנוֹ לְעֶבְדְּךָ בְּאַמֶּת'

קדושת העלון ודברי התורה יהיו להצלחת דוד בן מרסל הצלחה גדולה ובפרנסה ובזיווג ושנה טובה ומתוקה בע"ה

חודש אלול הוא חודש בעל משמעות גדולה ביותר. והנה כל דבר שאדם פועל ועושה בחייו, קודם לפעולה של האדם כח הרצון לעשות את הדבר, והרצון הוא מדרגה לפני המעשה.

וכך יש לנו עשר ספירות, עשר מידות. חכמה זה הרעיון, בינה זה תכנון הרעיון, ודעת זה הוצאה אל הפועל של הרעיון. אך קדם לכל העשר ספירות הרצון לברוא את העולם, והרצון הזה מתעורר בחודש אלול, משום שב א' בתשרי נברא העולם. אם כן, הזמן שקדם ל א' תשרי הוא הזמן שבו עלה במחשבה הרצון לברוא את העולם, ולכן בזמן הזה של חודש אלול שהוא זמן של הרצון הראשוני לברוא את העולם, יש כח גדול ביותר.

וכך מצאנו לאחר שבני ישראל חטאו בעגל ונשברו הלוחות הראשונים, הקב"ה ריחם ונתן שוב סיכוי לעם ישראל לעשות תשובה. וב-א' באלול עלה משה רבנו לשמיים ובכל יום בני ישראל תקעו בשופר בוקר וערב ועשו תשובה גמורה. וביום הארבעים משה רבנו ירד עם הלוחות השניים, ובישר לעם ישראל שהקב"ה מחל להם על מעשיהם.

הנה צריכים להבין את הכח של חודש אלול. האדם בטבעו תמיד מסתכל על המעשים שפעל ועשה, יש טובים יותר יש פחות טובים ומתמקד על התיקון של המעשים ביום יום, כמה פעל, כמה תיקון, כמה קילקל. אבל אם האדם ילך לשורש ולהתחלה של הדברים, המקור שהכל התחיל, יהיה לאדם קל יותר לשוב בתשובה ולתקן את המעשים של היום יום.

זה הכח של חודש אלול, חוזרים למקור של ההתחלה, לרצון הראשון של הקב"ה לברוא את העולם ובאותו זמן יש כח מיוחד מהשמיים לנהוג עם העולם במידת החסד ובמידת הרחמים, ולא ממנהג העולם שעל כל מעשה רע דנים ושופטים

משולחן השבת של כבוד האדמו"ר

סעודה שנייה - פלא יועץ
 ונהגנו ללמוד לפני סעודת שבת מהספר "פלא יועץ" לרבנו אליעזר פאפו וצוקל אשר הבטיח ממי שאקבל טובה, אם אזכה לחזות בנועם ה' וכו' אשתדל להחזיר לו טובה", ומי לא ירצה מליץ יושר כבעל הפלא יועץ

סעודה ראשונה - לימוד אור החיים הקדוש
 קבלנו על עצמנו בקהילת קודש שובה ישראל בכל ליל שבת ללמוד בספר הקדוש "אור החיים" ובכח קדושה זו וישפע שפע מרובה על הכלל ועל הפרט ורבנו האור החיים יהיה מליץ יושר בעדנו ובעד כלל עם ישראל.

תשובה

חובת התשובה מפורש בתורה שנוי ונביאים ומשולש בכתובים, כל חכמי ישראל די בכל דור ודור ראשונים ואחרונים חדשים עם ישנים כולם מבי ריזים על התשובה, כמו שבא מפורש בתלמוד ומדרשים וכל ספרי מוסר ויראת ה', מי האיש החפץ חיים ישקד עליהם יום יום, ויכנסו דבריהם באזניו לשמור ולעשות ולקיים דרכי התשובה. כי באמת שהעיקר הגדול להכנס לדרכי התשובה הוא לימוד התורה, שילמד די נים הנצרכים וספרי מוסר ויראת ה', וכל הקרב הקרב אל משכן ה' בתי מדרשאות ללמוד או לשמוע בלימודים הוא קרוב יותר אל ה', והולך ומתקרב מדי יום ביום הלך וגדל ביהירות הלך ושוב בתשובה, וכל הרחוק מן התורה הוא רחוק מן השם יתברך, מדי יום יום הלך וחסור, עד שדש בעברות ונעשות לו כהיתר, אי מטעם שלא ידעי דיני התורה ואוסר את המותר ומתיר את האסור, ואפילו ידע את האסור אינו יודע חומר שבו, וכמו שפרשו המפרשים על פסוק (בראשית ו,ה) "וכל יצר מחשוב ליבו רק רע כל היום" "רק" הוא מיעוט, היצר הרע ממעט ומקטין העברה בעיניו. ואי מטעם דכיון שעבר עברה ושנה בה נעשה לו כהתר באופן שדרך איש כסיל ישר בעיניו, עד שאם יאמרו לו שיעשה תשובה אמור יאמר מה נמצא בי עול שאעשה תשובה, ומה הוא תשובה, והאיך נעשה תשובה, ומתוך כך הכסיל בחושך הולך ומרעה אל רעה יוצא, עד שיצא מן העולם הלך ילך ובכה לבאר שחת רחמנא ליצלן

"היה עקב תשמעון את המשפטים האלה ושמרתם ועשיתם אותם ושמר ה' אלקיך לך את הברית וכו'"

התורה בפרשת השבוע פותחת ואומרת שכאשר עם ישראל שומר את המצוות אז גם ה' שומר לנו את הברית שכרת עם האבות הקדושים ואת החסד שנשבע לאבות. שואל האור החיים הקדוש מהי לשון והיה עקב שפתחה בה התורה ? בפרשת בחוקתי שהרעיון הוא דומה שבאה התורה לצוות אותנו על המצוות ואז ה' יתן ברכה גדולה שם פתחה התורה ואמרה אם בחוקתי תלכו וכו' ולמה כאן לא השתמשה התורה באותה הלשון אם תשמעון ?

מבאר על פי הגמרא במגילה שידוע שכל פעם שהתורה משתמשת בלשון והיה זה לשון שמחה ויהי זה לשון עצב.

אומר רבנו אור החיים כאן בא אדון הנביאים משה רבנו בלשון נעימה להסביר לעם ישראל שלא מספיק קיום כל התורה כולה אלא ה' רוצה את קיום המצוות בשמחה עד כדי כך שאפילו יחסר מצוה אחת בשמחה עליו יאמר דברי שלמה המלך "ולשמחה מה זה עושה" מה תעולת בכל שמחה שבעולם אם אין את כל מצוות התורה בשמחה אמיתית .

יהי רצון שנוכח לקיים כל מצוות התורה בשמחה עצומה שבת שלום

אזרחי, אלקיך, אבי, וי יוק, מאמי, אום אנא, וי מקיפו ספרי אורי

כל שבוע בכל מקום בעולם

רוצים להקדיש עלונים לעילוי נשמת או להצלת יקרנים?

ארגון ומספק כולן

בואו להכניס את כבוד האדמו"ר לשולחן השבת שלכם! כל המנהגים וההלכות של שובה ישראל בעלון אחד

ארבעים שנה לך תזכור

ספר זכרים - מסדר לך את העתיד

קדושת העלון ודברי התורה יהיו לעיני

רוחמה בת חנה ז"ל מרים בנימין ז"ל אליה בת לאה ז"ל סימון בן וואליה ז"ל בנימין בנימין ז"ל ליאון יהודה בן סול ז"ל רבי לעזר ויצמן ז"ל טלי עטר בת מסעודה ז"ל אמיר ויצמן בן מסעודה ז"ל

לקבלת הספר: 05-792-2548 חפשונו ספר הישועות - ספר זכרים

כתר הדושה

רבי חיים פינמו זי"ע השני

- "בא ונסתלק מהר ככל האפשר" - בקשתי מרבי חיים. אבל רבי חיים סירב, ואמר: "רצוני לעמוד ולראות כיצד יד אבותי הקדושים תפגע בו מן השמים על אשר עולל לי".

בלית ברירה נותרתי עמו, ולאחר זמן מה כשהגיעה שעת תפילת מנחה, נעמדנו באחת הפינות והתחלנו להתפלל.

והנה, תוך כדי התפילה הגיעו לאזנינו זעקות כאב, ולאחריהן שמענו המולה גדולה של רצים ושבים. סיימנו את התפילה בזריזות, ועוד הספקנו לראות כיצד מפנים בעגלה את הפועל שצעק עלינו לבית החולים.

התקרבתנו לקבוצת הפועלים, ושאלנו מה ארע, אחד מהם התנדב לספר לנו, כי פועל זה הרים בחבל מטען כבד מאוד, ותוך כדי עבודתו השתחרר המטען, נפל על ידו, וקטע אותה...

עברו כמה שבועות, ואותו פועל שנקטעה ידו הגיע לבית רבי חיים. לדבריו, בעת ששכב על מיטתו, הרהר במעשיו של אותו יום, והבין היטב מדוע באה לו הרעה הזו, ולכן בא לבקש סליחתו.

כבר בימי נערותו דבקו סביב שמו מעשיות נפלאות מכל המינים. סיפורי מופת על התמדה וקדושה רחוקים מאוד מגדר הרגיל, סיפורי אותות המעידים על לב רחום ורגיש, וסיפורי ניסים המעידים על קרבתו לאלוקים. כל אלה יצרו סביבו מעיין "אגדת חיים", והיו הבריות רואות בעליל כיצד בבואת זקנו הגדול מתהלכת בגופו, עד שנדמה להם כ"חיים כפולים" - תרתי משמע...

למשל, אחד מחברי נערותו סיפר, כי יום אחד ביקש ממנו הנער חיים להתלוות עמו לנמל העיר, בנימוק כי רוצה להתבונן בעבודת פריקת הסחורות, ולהפיק ממנה אי אלה לקחים. הסכמתי בשמחה, ומן השמים זימנו שכשהגענו לנמל עגנה בו בדיוק ספינת סוחר שפרקה את מטענה. התבוננו בשתיקה בעבודת הפריקה, ונמנעתי מלשוחח עם רבי חיים כי לא רציתי להפריע לו במחשבותיו שלשמן חפץ לראות עבודה זו. כך עמדנו מן הצד שעה ארוכה, עד שלפתע ניגש אלינו אחד העובדים הגויים, והחל לנעור בקול רם:

- "מה מעשיכם כאן? וכי אין לכם מקום אחר להסתובב בו להפיג את השיעמום? הסתלקו מכאן מיד!" - צעק.

כדי להיות בטוח שנשמע לקולו, ניגש אלינו, הרים את ידו הגרומה, וסטר בחוזקה לחיו של רבי חיים אשר החל לבכות מרוב עוצמת הכאב.

להצלחת שיר בן סימון בת אסתר
שמוסרת נפש על הפצת העלון וזיכוי
הרבים,
ולע"נ סול בן סימון בת בידה ז"ל
דוד בן סימון בן חנינא ז"ל
רוזט בת אסתר ז"ל
ת.נ.צ.ב.ה

ALONHARIF26@GMAIL.COM

אליהו יצחק ארזי ז"ל

054-776-1090

לימוד הנועם אלימלך למוצ"ש
ע"פ הנהגת כבוד האדמו"ר

נועם אלימלך

פרשת ראה

"עשר תעשר את כל תבואת זרעך כו'" ("היוצא
השדה שנה שנה")

נראה לומר על דרך שאמר התנא (אבות פ"ד
מ"ב) "שכר מצוה מצוה". וזהו הפרוש "עשר
תעשר" כשתתן מעשר פעם אחת תזכה עוד
לעשר, "את כל תבואת זרעך היוצא השדה שנה
שנה" רצה לומר גם תזכה ש"כל תבואת זרעך"
שהוציאה השדה בשנה העברה, תיחיה לשנה
הבאה הברכה בשדה, שיעלה המעשר כמו כל
התבואה של שנה שעברה, * וכן כל שנה ושנה.
וזהו תעשר את כל כו' שנה שנה "

(עשר תעשר את כל תבואת זרעך היוצא השדה
שנה שנה)

* העלון מוקדש לע"נ הצדיק הטהור מו"ר ועט"ר
רבנו משה אהרון פינטו זצ"ל זיע"א
לרפואת כבוד האדמו"ר
רבנו יאשיהו יוסף בן זרחי פינטו שליט"א
להצלחת התורמים היקרים
להצלחת הילדים יאשיהו יוסף יואל ומאיר אהרון בנימין ה"י

לימוד תנא דבי אליהו

כמנהג כבוד האדמו"ר

במוצ"ש

מעשה בתנוק אחד שלמדו אביו ספר בראי
שית, פעם אחת עלה הקיסר לאותה מדינה
ונשבה אותו תנוק לבית האסורים וספרו
עימו ולקחו ספרו ממנו .

פעם אחת נטרפה דעתו של הקיסר אמר
להם הביאו לי ספר הזכרונות והביאו לו
הספר בראשית הנ"ל, וניסו לקרות בו כל
גדולי המלכות ולא הצליחו, אמרו זה ספר
מישראל ויש כאן ילד יהודי נביא אותו .

מיד הלכו וקראו לאותו ילד וכיון שראה
את ספרו חיבקו ונשקו וקראו לפני הקיסר
ופירש לו מבראשית עד ויכולו .

כיון ששמע המלך שבחו של הקדוש ברוך
הוא האיך ברא את עולמו, עמד מכסאו

מלווה מלכה

ונשקו לאותו ילד על ראשו ואמר לו :
'יודע אני שלא הרגיש אלוהיך את עולמו
אלא בשבילך כדי להתירך מבית האסורים .
מיד נתן לו הקיסר הרבה כסף וזהב ואבנים
טובות ומרגליות ועבדים ושפחות ושגרו בכי
בוד גדול אצל אביו .

והלא דברים קל וחומר, ומה הילד הזה שלא
למד אלא ספר בראשית בלבד עלתה לו כך ,
הלומד כל התורה כולה על אחת כמה וכמה.

אמר רבי שמעון בן לקיש : כל המצער עצמו
בעולם הזה על התורה ועוסק בה בלילה ,
הקדוש ברוך הוא מושך עליו חוט של חסד
ביום, שנא' :

"יומם יצוה ה' חסדו ובלילה שירו עימי"
והתורה מגינה עליו כל אותם שנים שהוא
מוטל בעפר שנא' : "בהתלהך תנחה אותך
בשכבך תשמור עליך והקיצות היא תשיחך"
התורה תנחה אותך בעולם הזה , תשמור
עליך בקבר , ותקין אותך לתחיית המתים .

